

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010200
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420010200.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2020 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný
Q.Á. Ž., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom U., Ž. XXX/XX,

uznáva sa za vinného, že

dňa 08.08.2019 v čase okolo 14.00 hod. na mieste verejnosti prístupnom a to v rómskej osade v obci Huncovce, na ul. Železničnej, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, fyzicky napadol poškodeného mal. Q. H., nar. XX.XX.XXXX, a to tak, že ho jedenkrát udrel presne nezistenou sklenenou fľašou z bieleho skla do oblasti hlavy, čím mu spôsobil tržno-zmliaždenú ranu v spánkovej oblasti vpravo veľkosti asi 3 centimetre, pričom sa jedná poranenie ľahké, nekomplikované s dobou liečenia a práceneschopnosti do 7 dní, kde mal. Q. H. následkom tohto úderu stratil rovnováhu a spadol na zem, kde vtedy k nemu priskočil za ním idúci poškodený A. H., ktorý sa k nemu zohol a chcel mu pomôcť vstať, kde vtom ho obžalovaný Q. Ž. udrel sklenenou fľašou do oblasti ľavého spánku v dôsledku čoho mu spôsobil malú tržnú ranu na spánku, kde však tento ošetrenie odmietol, pričom uvedené vykonal aj napriek tomu, že sa dňa 16.5.2019 dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších právnych predpisov, za čo mu bola v blokovaní konaní uložená pokuta na mieste nezaplatená vo výške 30,- €, číslo bloku 17110714 z 16.5.2019, právoplatný 16.5.2019,

t e d a

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťaťi a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno b/, písmeno d/, písmeno e/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/ Trestného zákona a ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 364 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 13 (trinásť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s., Cintorínska 5, Nitra, IČO: 35 942436 škodu vo výške 127,22 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 06.04.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 462/19/7703 - 50 na Q. Ž. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. d) a písm. e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.09.2020 bol obžalovaný Q. Ž. na tomto hlavnom pojednávaní poučený o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodených, ktorí zhodne navrhli vyhlásenie obžalovaného o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného Q. Ž. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovaného. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody a následne na hlavnom pojednávaní súd oboznámil obsah listinných dôkazov, písomného znaleckého posudku a obsah pripojených spisov.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovaného o vine bez ďalšieho dokazovania ohľadom jeho viny, uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom obžalovaný sa v skutkovej vete opísaným konaním dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol poškodených a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťaťi (mal. Q. H.) a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, čím obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b), písm. d) a písm. e) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana osôb pred fyzickým útokmi /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Z vyčíslenia liečebných nákladov predložených poškodenou zdravotnou poisťovňou v prípravnom konaní dňa 17.12.2019 vyplýva, že táto vynaložila na poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poistencovi - poškodenému Q. H. v súvislosti so zranením, ktoré mu spôsobil obžalovaný, liečebné náklady spolu v sume 127,22 Eur, ktoré v tomto podaní ako aj v priloženom rozpise, ktorý súd na hlavnom pojednávaní oboznámil, podrobne špecifikovala. Poškodená zdravotná poisťovňa si preto tento nárok uplatnila ako nárok na náhradu škody. Súd tiež oboznámil hodnotenia osoby obžalovaného, ktoré vypracovala obec Huncovce dňa 04.12.2019 a dňa 09.03.2020, v ktorej má obžalovaný trvalý pobyt a z ktorých vyplýva, že obžalovaný je nezamestnaný a vykonáva príležitostné brigády u miestnych podnikateľov. Príjmy rodiny pozostávajú z rodičovského príspevku a pomoci v hmotnej núdzi. Obžalovaného podľa vyjadrení obce charakterizuje spoločenské a konfliktné správanie v rámci rodinných a susedských vzťahov, pričom v obci nemá dobrú povesť. Napriek súdom nariadenej ambulantnej protialkoholickému liečbe je obžalovaný pravidelným konzumentom alkoholických nápojov a k starostlivosti o rodinu pristupuje ľahkovážne. Medzi ním a jeho partnerkou dochádza k častým konfliktom, najmä po nadmernom požití alkoholických nápojov zo strany obžalovaného. Do diania v obci sa obžalovaný nezapája, obcou nebol riešený v priestupkovom konaní a jeho správanie nebolo prerokúvané komisiou verejného poriadku. Zo správ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku zo dňa 03.12.2019 a 05.03.2020, kde obžalovaný vykonával trest odňatia slobody vyplýva, že v kolektíve odsúdených je nekonfliktný, agresívne sklony neboli zistené, pričom nebol ani raz disciplinárne potrestaný a ani disciplinárne odmenený. Z bloku

nezaplateného na mieste č. bloku 17110714 vyplýva, že obžalovaný bol dňa 16.06.2019 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 371/1990 Zb. o priestupkoch blokovou pokutou. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že pred spáchaním prejednávaneho trestného činu bol obžalovaný 25 krát priestupkovo postihnutý, z toho 20 krát za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zákona č. 371/1990 Zb. o priestupkoch. Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný, z toho v troch prípadoch mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. V prípade dvoch odsúdení sa jednalo o odsúdenia za trestné činy krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v ďalších dvoch prípadoch za trestné činy porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, resp. § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona a v jednom prípade (odsúdenie č. 2 z 07.11.2008) za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona.

Z pripojeného spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 82/2016 (odsúdenie č. 5 odpisu registra trestov), ktorého podstatný obsah súd na hlavnom pojednávaní oboznámil vyplynulo, že dňa 29.06.2016 podal Okresný prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na Q. Ž. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 07.11.2016 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného prečinu pri zachovaní jeho skutkovej totožnosti z podanej obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 29 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Tiež mu uložil povinnosť nahradiť poškodenému spôsobenú škodu a ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 5To 12/2017 - 305 zo dňa 22.03.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.03.2017 odvolanie obžalovaného Q. Ž.O. podané proti uvedenému rozsudku zamietol. Ústavné ochranné liečenie bolo dňa 21.04.2017 nariadené a uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 15 Nt 27/2018 - 2 zo dňa 30.04.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.04.2019 bolo zmenené na ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Zo správy E.. K. zo dňa 26.07.2019, u ktorej je ochranné ambulantné liečenie nariadené vyplýva, že obžalovaný sa doposiaľ na liečenie nedostavil.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 114/2018 (odsúdenie č. 6 odpisu registra trestov), z ktorého vyplýva, že dňa 06.12.2018 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok na obžalovaného Q. Ž. obžalobu pre skutok, ktorý právne kvalifikovala ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona. Dňa 22.01.2019 vydal súd trestný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.05.2019 a ktorým súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania žalovaného prečinu pri zachovaní skutkovej totožnosti skutku uvedeného v obžalobe a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Obžalovaný výkon trestu nastúpil dňa 12.09.2019.

Zo záverov písomného znaleckého posudku č. 61/2019, ktorý v prípravnom konaní o duševnom stave obžalovaného vypracovala súdna znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria E.. I. S. vyplynulo, že obžalovaný netrpí žiadnou duševnou chorobou. U obžalovaného súdna znalkyňa zistila poruchy psychiky a správania súvisiace s nadužívaním alkoholu v III. vývinovom štádiu závislosti podľa Jellineka. Preto súdna znalkyňa navrhla obžalovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, nakoľko obžalovaný ústavnú protialkoholickú liečbu už absolvoval.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prospech obžalovaného Q. Ž. súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a tento v poslednom slove aj úprimne oľutoval. Naopak, v neprospech obžalovaného súd pričítal jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, a to, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, pričom v prípade jeho

troch odsúdení mu boli uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré vykonal a na ktoré sa neuplatňuje fikcia neodsúdenia. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností 1:1, súd trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v ustanovení § 364 ods. 2 Trestného zákona v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov neupravoval postupom upraveným v § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona a pri ukladaní trestu vychádzal z vyššie uvedenej trestnej sadzby.

Obžalovaný je dlhoročným recidivistom a to tak v trestnoprávnej ako aj priestupkovej rovine, ktorého ani množstvo postihnutí za priestupky (25 !) a ani tresty odňatia slobody v ich nepodmienečnej forme ho neodradili od pokračovania v páchaní trestnej činnosti, vrátane tej v prejednávanej trestnej veci. Preto ani úprimná ľútosť nemôže byť podľa presvedčenia súdu dôvodom na to, aby súd u tak kriminálne narušeného páchatela uvažoval o treste odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby alebo podmienečného odloženia výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu, hoci aj s probačným dohľadom. Súd dáva do pozornosti aj negatívne hodnotenie osoby obžalovaného obcou Huncovce, ktorá uvádza nadmerné požívanie alkoholu obžalovaným a agresívne črty jeho osobnosti, ktoré boli zistené aj súdnou znalkyňou E.. S.. Represívny účel trestu možno u obžalovaného dosiahnuť iba trestom odňatia slobody v neho nepodmienečnej forme vo výške pri polovici trestnej sadzby. Preto súd považuje uložený trest odňatia slobody v trvaní 13 mesiacov za dostatočný, zohľadňujúci všetky aspekty ukladaní trestu, osobu obžalovaného, formu zavinenia (úmyselný trestný čin) ako aj okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný.

Nakoľko obžalovaný bol vo vzťahu k odsúdeniu v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 82/2016 vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin /prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona/, súd pod splnením podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Pretože poškodená Dôvera, zdravotná poisťovňa, a.s. si do skončenia prípravného konania uplatnila nárok na náhradu škody, ktorý vyčíslila na sumu 127,22 Eur a uvedené vyčíslenie predstavuje po obsahovej stránke spoľahlivý základ pre posúdenie dôvodnosti nároku bez potreby ďalšieho dokazovania, súd za splnenia podmienok uvedených v § 287 ods. 1 Trestného poriadku priznal poškodenej zdravotnej poisťovni nárok na náhradu škody, ku ktorej náhrade zaviazal obžalovaného.

Hoci súd reflektuje závery písomného znaleckého posudku vypracovaného súdnou znalkyňou E.. I. S. o potrebe uloženia ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou obžalovanému, súd vzhľadom na prebiehajúce totožné ochranné liečenie z hľadiska jeho druhu a formy uložené v konaní pod sp. zn. 7T 82/2016, ochranné liečenie v prejednávanej trestnej veci neuložil, pretože z významu a podstaty ochranného liečenia vyplýva, že toto sa môže vykonávať iba raz a nie je možná jeho duplicita, ktorá by bola bez akéhokoľvek významu daného ochrannému liečeniu Trestným zákonom. dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na chránenej osobe - dieťať a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.